

॥ ५॥ ६ ॥ स्रस्तं स्थानादतएव भूमौ न्यस्तं भुजद्वयं येन सः गां भुवं ॥ ७॥ प्रवृद्धनिद्रे प्रवृद्धदीर्घनिद्रे शरण्याः सुखवासभूताः शरण्यानां तपोमहिम्ना सर्वजनशरण्या
नां ॥ ८ ॥ हतस्थाने हतराक्षसवासे ॥ ९ ॥ विप्रसरिष्यंति मद्भयेन जनस्थानात्पलायिष्यंतीत्यर्थः ॥ १० ॥ शोकरसज्ञाः शोकस्थायिकरसज्ञाः निरर्थिकाः निःशेषतो नष्टो
र्थः कामादिपुरुषार्थोयासां ताः अनुरूपकुलास्त्वत्सदृशदुर्दृष्टत्वादिगुणवत्कुलाः ईदृशः पापकर्मा ॥ ११ ॥ अस्त्येव विवरणं नृशंसेत्यादि ॥ शंकितैस्त्वद्भटेभ्यः यद्यपि भ
नीचस्यक्षुद्रशीलस्यमिथ्यावृत्तस्यरक्षसः ॥ प्राणानपहरिष्यामिगरुत्मानमृतं यथा ॥ ५ ॥ अद्यतेभिन्नकंठस्यफेनबुद्बुदभूषितं ॥ वि
दारितस्यमद्वाणैर्महीपास्यतिशोणितं ॥ ६ ॥ पांसुरूषितसर्वांगः स्रस्तन्यस्तभुजद्वयः ॥ स्वप्स्यसेगांसमाश्लिष्यदुर्लभांप्रमदामिव ॥
॥ ७ ॥ प्रवृद्धनिद्रेशयितेत्वयिराक्षसपांसने ॥ भविष्यंतिशरण्यानांशरण्यादंडकाइमे ॥ ८ ॥ जनस्थानेहतस्थानेतवराक्षसमच्छरेः ॥
निर्भयाविचरिष्यंतिसर्वतोमुनयोवने ॥ ९ ॥ अद्यविप्रसरिष्यंतिराक्षस्योहतबांधवाः ॥ बाष्पाद्रवदनादीनाभयादन्यभयावहाः ॥ १० ॥
अद्यशोकरसज्ञास्ताभविष्यंतिनिरर्थिकाः ॥ अनुरूपकुलाः पत्न्योयासां त्वंपतिरीदृशः ॥ ११ ॥ नृशंसशीलक्षुद्रात्मन्नित्यंब्राह्मणकंठक ॥
त्वत्कृतेशंकितैरग्नौमुनिभिः पात्यतेहविः ॥ १२ ॥ तमेवमभिसंरब्धं ब्रुवाणं राघवं वने ॥ खरो निर्भर्त्सयामासरोषात्खरतरस्वरः ॥ १३ ॥
दृढं खल्ववलिमोसिभयेष्वपि च निर्भयः ॥ वाच्यावाच्यंतोहित्वं मृत्योर्वश्यो न बुध्यसे ॥ १४ ॥ कालपाशपरिक्षिप्ता भवंति पुरुषा हि ये ॥
कार्याकार्यं न जानंति ते निरस्तषडिंद्रियाः ॥ १५ ॥

गवत ईदृशेषु क्षुद्रेष्वेवंवादोऽनुचितस्तथापि निरयस्थमिति स्वोक्तिं सत्यां कर्तुं मरणकाले क्रोधजनकतमोगु
णोद्रेकस्य तामसगुणगतिसंपादकस्योद्भवायेति बोध्यं ॥ १२ ॥ १३ ॥ ततोहि अवलिप्तत्वादेव मृत्युवश्योऽपि वाच्यावाच्यं न जानीषे ॥ १४ ॥ परिक्षेपोबंधः निरस्तषडिंद्रि
याः सांतःकरणचक्षुरादिपंचेन्द्रियैर्निरस्ताविनाशितत्वातंत्र्याः मृत्युकाले स्फुरितभगवद्गुणः श्लेषेण स्वाविनयं क्षमापयति च ॥ कालेति ॥ अतस्त्वया मनुक्तयः क्षंतव्या इति
व्यंग्यमित्यन्ये ॥ तेषां निरयस्थमिति भगवदुक्तेरसंगतिः स्पष्टैव ॥ १५ ॥